

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 538/05
07.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латинковића, председника већа, Николе Мићуновића и Зорана Савића, чланова већа и саветника, Зорице Стојковић, записничара, у кривичном предмету оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о жалбама оптуженог и његовог браниоца, адвоката АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Крушевцу, К. бр. 119/04 од 30.12.2004. године, у седници већа одржаној, у смислу члана 375. ЗКП-а, у присуству оптуженог, дана 07.06.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе оптуженог АА и његовог браниоца, а пресуда Окружног суда у Крушевцу, К. бр. 119/04 од 30.12.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Крушевцу, К. бр. 119/04 од 30.12.2004. године, оптужени АА, оглашен је кривим, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Истом пресудом је применом чланова 60, 61, 62. и 69. став 2. КЗЈ ББ изречена мера безбедности и од истог одузета опојна дрога хероин бруто масе 4,19 грама, трајно, а која је од њега по потврдама СУП-а Крушевац од 17.10.2002. године (2) и 25.10.2002. године, привремено одузета.

Оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и судског паушала у тамо наведеним износима, а у назначеном року.

Против напред наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- оптужени, без навођења посебних законских разлога и образложења, са предлогом да Врховни суд усвој жалбу и првостепену пресуду укине а са захтевом да буде обавештен о седници већа Врховног суда;

- бранилац оптуженог, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни и трошковима судског поступка, с`предлогом да Врховни суд првостепену пресуду преиначи и оптуженог ослободи од одговорности или пак да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Захтевао је да буде обавештен о седници већа Врховног суда, а ради присуства истој.

Републички јавни тужилац Србије поднеском Ктж. 671/04 од 15.04.2005. године, предложио је да Врховни суд жалбе оптуженог и његовог браниоца одбије као неосноване, а првостепену пресуду потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештенос Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, а у присуству оптуженог АА, па након што је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП-а и по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама и наведеног писменог предлога Републичког јавног тужиоца, који је напред цитиран, нашао:

Жалбе оптуженог АА и његовог браниоца, адвоката АБ, су неосноване.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на штету оптуженог, на које другостепени суд поводом жалбе увек пази по службеној дужности, а у смислу члана 380. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП-а, па ни оне које бранилац оптуженог само наводи као основ побијања првостепене пресуде, али исте не образлаже, већ се жалба своди на оспоравање чињеничног стања и оцене изведених доказа.

По оцени Врховног суда првостепена пресуда је јасна и у изреци и у образложењу, а у образложењу пресуде на странама 10 и 11 првостепени суд је дао разлоге у погледу субјективног односа оптуженог према извршеном кривичном делу а наиме да је оптужени АА био свестан својих поступака и да је хтео извршење кривичног дела.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у жалби браниоца оптуженог се изражава сумња у погледу чињенице да ли се у конкретном случају ради о опојној дроги хероину обзиром да се према потврдама МУП-а ради о браон прашкастој материји сумњивој на хероин, а надаље у жалби износе неке околности које се односе на личне и породичне прилике оптуженог које немају никаквог значаја са извршењем кривичног дела у питању, односно са чињеницом да ли је оптужени извршио кривично дело или не.

Ценећи предње наводе жалбе којима се оспорава чињенично стање, Врховни суд налази да се тим наводима не доводи у питање правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања. Првостепени суд је на основу изведених доказа наведених у образложењу првостепене пресуде на несумњив начин утврдио (на основу анализе достављених узорака обављене на Институту безбедности МУП-а РС) да прашкаста материја браон боје одузета од ББ представља опојну дрогу хероин а чињеница да иста није одузета од оптуженог већ од лица коме је он продао дрогу, без утицаја је на постојање кривичног дела и кривичне одговорности оптуженог.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон кад је радње оптуженог из изреке првостепене пресуде квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗЈ.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности које утичу да казна буде мања или већа из члана 41. КЗЈ. Правилно је првостепени суд утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима наведеним у образложењу првостепене пресуде, дао онај значај које оне и заслужују. Врховни суд налази да је изречена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, у складу са тежином извршеног кривичног дела и степеном кривичне одговорности оптуженог, степеном друштвене опасности дела, те Врховни суд закључује да је изречена казна затвора нужна мера да се према оптуженом АА постигне сврха кажњавања предвиђена чланом 33. КЗЈ.

Одлуку о трошковима кривичног поступка и судског паушала првостепени суд је донео на основу правилне примене одредбе члана 196. став 1. у вези са чланом 193. став 1. и 2. тачка 9. ЗКП-а, тако да се њена законитост наводима жалбе браниоца оптуженог, не доводи у сумњу.

Са изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Зорица Стојковић, с.р. Никола Латиновић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ